

שמאל הנקרא זרוע ה. **מַהֲאֵי וּמַהֲאֵי תְּלִיָּא זֶרוֹעַ** ומארים החסדים שהוא זרוע ימיין, ומארים הגבורות שהוא זרוע שמאל, ומהארתם תליה ויוצאת עוד זרוע, כי זרוע ימין נקרא יד הגדולה, וזרוע שמאל נקרא יד החזקה, ומבחן ב' ידות אלו תליה עוד זרוע שנקרוית יד רמה, **וְהָאֵי וְהָאֵי אֲקָרֵי תְּפָאָרָת** הארת יד ימין והארת יד שמאל הצלולות זו בזו נקרוית תפארת, כי התפארת כולל מחסדים וגבורות, ולכן מבין שניהם יוצאת יד שלישי שנקרוית יד הרמה והוא בחינת תפארת, וראיה להה **דְּבַתִּיב**, (ישעה סג) **מוֹלִיךְ לִימִין מִשְׁהָ, הָא יְמִינָא** שהרי כתוב שהקב"ה מוליך לימיין משה הרוי יד ימין, והמשך הפסוק "זרוע תפארתו" **זֶרוֹעַ, הָא שְׁמָאָלָא** והזרוע היא בחינת הגבורה, והיא מחוברת לתפארת, **דְּבַתִּיב**, שהרי כתוב (ישעה סג) **זֶרוֹעַ תְּפָאָרָתוֹ, דָא בְּדָא** הרוי יד האמצעית היא תפארת, כי היא יוצאת מבין שנייהם, מהחסדים שבימיין ומהגבורות שבשמאל.

אוד הרשב"י

(שעליהם ש"ע), יצאו ממנה תלת מאות ושבעים אלף רבוע מלכים שנקרוים ימיןא, על שם החסיד שמננו נאחים ונשרשים. ויד שמאל שאין בו שם אלף רק פעם אחת, יצאו ממנה מאה ותמן וחמשה אלף רבוע מלכים שנקרוים זרועה ה' על שם השמאלי שמננה נאחים ונשרשים. ותיבת מתאחרן הנוכרת בידא ימיןא, הוא קאי נם על הורונג, ובאיו אמר וכפ"ה אלף רבוע מתאחרן מזרוע וכיו' וכן ציל דאקרון זרוע ה' ולא גרסין דакרי. והכוננה היא על המלאכים שהם נקרוים זרועה ה', וכמו שאמר נם בן בידא ימיןא:

הבוננות] בדורות ח' דהושענא רבא, ובכללי הקדרמת עין חיים כל כ', ושכתב שפנ', שיש שבעה מקיפין דחסדים על זית דז"א, וכל אחד (מהם) הוא נקרא אל. ולבן אלף במילואו עללה הק"ף, יעוש"ב. ונודע שנסם כל החסיד הוא נקרא אל. ונמצא שבספרות החסד] ביד ימין יש שתי פעמים אלף, אחד שהוא המקיף, ואחד שהוא הכללי העולים במילואם ש"ע. אבל במספרת הגבורה שהיאן יד שמאל, אין בה, רק פעם אחת שם אלף שהוא [בחינת] המקיף של הגבורה העולה במילואו כפ"ה. ולבן יד ימין (שהיא בוגר החסד] שיש בו שתי פעמים אלף

הليمוד

וַתִּתְאַנָּא, בֵּירָא שְׁמַאֲלָא, מִתְאַחַדָּן אֶרְבָּעָ מֵאָה וְחַמְשָׁין
רַבּוֹא מֵאָרִי טְרִיסִין ולמודנו, שבצד שמאל מתחזים ת"ן רבוֹא
 מלאכים בעלי מגינים, מִתְאַחַדָּן בְּכָל אַצְבָּעָ אַצְבָּעָ וְאַצְבָּעָ והם נאחזים
 בכל אַצְבָּע וְאַצְבָּע, דהינו שיכל אַצְבָּע תשעים רבוֹא. **וּבְכָל אַצְבָּעָ**
וְאַצְבָּעָ עָשָׂר אֱלָפִין מֵאָרִי טְרִיסִין מִשְׁתְּבָחִין ועוד, בכל
 אַצְבָּע וְאַצְבָּע נמצאו עשרת אלפיים בעלי מגינים שהם רשאים. **פְּוִיק וְחַשּׁוֹב,** בְּמַה
אִינּוֹן דְּבִיקָּא צא וחווב א"ב כמה מלאכים בעלי מגינים יש בכל היד כולה.
וְהַהוּא יְמִינָא אָקָרִי סְיוּעָא קְדִישָׁא, דָּאָתִי מִדְרוֹעָא
דִּימִינָא, מִתְלָת קְשָׁרִין וזה יד הימין נקראת סיוע דקדושה, בין שהטיעו הוא
 בא מזרוע ימין שלושה פרקי החסד דימין, דהינו שהחסדים המולובשים בג' כל החסד,
 מסיעים את האדם לילך בדרכי התורה והמצוות ומעשים טובים. (ואף על גב דאקררי יד ה'וי
סְיוּעָא) דְּבַתִּיב (ובתייב) (شمואל ב ג) **וְהַגָּה יְדִי עַפְּךָ** והראיה שהימין נקרא
 "סיוע", שאבנر אמר לדוד הנה ידי עימך להסביר אליך את כל ישראל, פירוש בכך ידי אני
 יכול להסביר המלוכה אליו.

וּמִתְאַחַדָּן מַהְאִי ונאחזים מיד ימין מחמש אַצְבָּוֹת, **אֱלָף וְאֶרְבָּעָ**
רַבּוֹא, וְתִמְגִיא, **וְחַמְשָׁ מֵאָה אֱלָפִין מֵאָרִי הַזּוֹן**
דִּסְיוּעָין בְּכָל עַלְמָא "אלף וארבע מאות וחמש אלף" בן גירסת הרב יפה שעה,
 וכותב הבל"ח ולא מצינו בזוהריהם שלפנינו את גירסת היפפה שעה, אמנם לפי גירסת הזוהריהם
 אי אפשר לפреш הזוהר. ولכן הפירוש הוא שמיד ימין דז"א נאחזים אלף וארבע מאות וחמשה

מלאים בעלי סיוע, שמייעים בכל העולמות והם אלף ות"ה חסדים. וטעם למספר הזה כי גם בימין יש מנצחך שעולה פ"ר, וחמש פעמים פ"ר עולה אלף וארבע מאות, ועם ה' אותיות מנצחך הם אלף ות"ה כמספרERO ורב חסד גימ' פ"ר. **וְאַקְרִין יָד יְהֹוָה עַלְּאָה.** **יָד יְהֹוָה תִּתְּאָה** ואלו שתי ידי ז"א, נקראים ידי ה' עליונה שהיא יד ימין, ידי ה' תחתונה שהיא יד שמאל. **וְאַף עַל גַּב דֶּבֶכֶל אַתָּר יָד יְהֹוָה שְׁמָאֵלָא** ואפלו שבכל מקום בתורה ידי ה' בסתם היא יד שמאל, וכך אמרת שיד ה' עילאה היא יד ימין. **זֶבַע יְמִין יְהֹוָה אַתְּבָלֵל יְהֹא בְּזֹרְעָא, וְחַזְוִיא, וְאַקְרִי יְמִין** והתיroz הוא דלulos ידי ה' עילאה היא יד ימין ומה שכותוב ידי ה' בסתם היא יד שמאל, והפיירוש להו שאם זכו השליטה היא בידי ימין, כי נבלת בזרוע השמאלי והיד ימין מסייעת את ידי השמאלי, ואז גם היד השמאלי נקראת ימין, וא"כ יוצא לנו שיד ה' עילאה ותתאה נאמרו על השמאלי והוא עניין אחד. **וְאֵלֹא, יָד יְהֹוָה תִּתְּאָה** ואם ח"ו לא זכו תשאר ידי השמאלי בלבד בלבד סיווע הימין, ואז מתועරים דיני הזרוע בעולם רחמנא ליצל. **תָּאָנָא, בְּד מִתְּעָרִין דִּגְנִין קְשִׁין** **לְאַחֲתָא בְּעַלְמָא** ולמדנו, כאשר מתוערים דיןיהם קשים לרדת בעולם בעונתינו הרבנים, **הָכָא בְּתִיב,** (תהלים כה) **סֹזֶד יְהֹוָה לִירָאֵיו** על זה נאמר סוד ה' ליראיו מבואר בזוהר אחרי מות דף ע"ט ע"א, וביאר מורה הארץ של הדברים בשער מאמרי רשבי בפירוש האדרא דף קב"ח עיין עליו. קיצור הדבר שבסוף העשייה יש אלהים קדושים, ובאשר גורמים העוננות נאחים בהם הקלייפות אלדים אחרים.

ענין הדורמייטה ונסירת נוק' דז"א מז"א

ותאנא בצעירותה רספרא ולמדנו בספר המוצנע, **דכל דינין דמשתבחין מדכורה, תקיפין בריישא, נייחין**

בסופא שכל הדינים והగבורות הנמצאים בו"א הם קשים בתחילתם, כי הם נמשכים מראשו אשר שם בוצינה דקדינותו שהם נה"י דאימא שהם דין, וגם כאשר הם מגיעים לנח"י שלו הם ג"כ דין קשים. ואמנם מכיוון שעתה בהיותם בנה"י הם נכנסים ומארים בסוד מוחין בנוק', שם הם מתמתקים ונייחין מכיוון שהם מוחין פנימיים לנוק', לבן אמר שהם נייחין בסופא. **וכל דינין דמשתבחין מנוקבא, נייחין בריישא,** **ותקיפין בסופא** וכל הדינים הנמצאים בנוק' הם להיפר, הם נחים ומתויקים בתחילתם שהוא ברישא דנוק', כי נה"י דז"א נעשים אצל מוחין, והוא קשים בסופם כי הם מתרפשים בה בנה"י שלה ולא נעשים מוחין לפרצוף אחר שתחתיה, ומפני שהם בלי לובש הם תקיפים וחוקים. **ואל מלא** [קיזון] **דא תעבידו בחרדא, לא יבלין**

אור הרשב"י

ולנסרם ולהביאם פכ"פ. ושם ביארנו הטעם, לפי שכל החיצונים נאחזים באחרויים העליוניים, לקבל שפעם משם. ובתחלתה, בשערין אין אדם בארץ לעובד את האדרמה ולשמרה מן החיצונים, אילו היו נבראים פכ"פ, היו אחריהם נגליים והוא החיצונים מתאחזים בהם. וכך תחילת נבראו אב"א והוא האחוריים מכוסים זה בזה, ולא יהיה מקום אל החיצונים להתחאו בהם. ואחר"ך כאשר נסรม, המתיק את האחוריים החיים בחסדים, בסוד ויסנוו בשורת התנהנה (בראשית ב, כ"א) לנו' בדף קמ"ב נבראו הו"ז תחילת אב"א, ונוצרך לטrhoת

[קיזון] ואתיק לפניך הקדמה יקרה שכחבת בספר יין הרקח דף רל"ט ע"א אות נ' וויל': דע, כי כל מה שմדבר הרשב"י זיל מאן ואילך בסוד הדורמייטה והנסירה והווען דז"ז, הכל הוא על הנסירה והווען שנعواו בשבת בראשית, ולא על הנסירה והווען שנעשה ממש ואילך ובשאר ימות העולם, ואין צרייך עוד לפולול הדברים. פירוש זה כתבו רבנו זיל במאמיר בפי האדרא דף ט"ל ע"ב, וויל': כבר הרחבותי הדרוש זהה בכמה מקומות, טעם למה נבראו הו"ז תחילת אב"א, ונוצרך לטrhoת

ההימוד